

Posudek oponentky bakalářské práce

Autor: Jan Pícek

Název práce: Vliv Číny v Africe, 38 str.

Autor předkládané bakalářské práce, která nese název *Vliv Číny v Africe*, se zabývá relevantním a dlouhodobě aktuálním tématem, se kterým se ovšem nevypořádal zcela šťastným způsobem. Jako problematické lze vnímat už samotné široké zaměření bakalářské práce, kde autor jakoby se snažil v práci podrobit analýze všechny čínské vlivy v Africe, což se mu samozřejmě na tak limitovaném prostoru podařit nemůže, práce tak přeskakuje (mnohdy nelogicky) od jedné problematiky k jiné. Autor si pokládá několik výzkumných otázek, a to, *„jestli je tato spolupráce skutečně přínosná pro oba její aktéry, případně za jakou cenu. Dále jaká pozitiva či negativa tato spolupráce aktérům přináší a jestli případná intervence Číny do vnitrostátních záležitostí není až přílišným narušením suverenity těchto států”* (str. 9), na které ovšem odpovídá jen částečně.

V první kapitole práce autor slibuje teoretický rámec práce, nicméně ten je nepostačující a nedotýká se širší debaty ohledně čínsko-afričké spolupráce na poli mezinárodních vztahů. Takový nedostatek pak lze opět odůvodnit tematickou nevyhraněností. V rámci této teoretické části se navíc autor zaměřuje na představení aktérů této spolupráce – ČLR a Afriky – a jejich postavení ve světě. V této souvislosti představuje Afriku jako region, který je vnímaný problematicky a nepochopitelnou pozornost věnuje nemocem na kontinentu, což je možné považovat za nevhodné a do práce tematicky nezapadající. V tomto ohledu by se spíše dalo očekávat detailnější představní ekonomického potenciálu kontinentu, jeho představení jako recipienta rozvojové asistence či poukázání na partikulární bezpečnostní hrozby v regionu v mezinárodním kontextu. Soudě pak dle obsahu práce, autor chtěl pravděpodobně tomuto na nemoci zaměřenému popisu kontinentu věnovat celou podkapitolu, kterou následně z textu práce vymazal, ale v obsahu jako podkapitola zůstala uvedena. Nevhodné zaměření této pasáže věnované Africe pak ještě umocňuje podkapitola další, v jejímž rámci autor představuje postavení ČLR ve světě, přičemž hlavní pozornost je zde věnována ekonomickému růstu státu.

Druhá kapitola se věnuje popisu spolupráce ČLR a Afriky z historického hlediska a tedy i proměně těchto vztahů. V následující kapitole se autor zaměřuje na čínskou zahraniční politiku, přičemž zde uvádí několik strategií s cílem zachytit vývoj čínského přístupu k africkým státům. Tato kapitola je deskriptivní a jednotlivé politiky jsou zde uváděny bez větší snahy o jejich zasazení do širšího kontextu proměn. Následující kapitola je pak věnována různým dimenzím

vztahu mezi aktéry. Autor zde nejprve představuje ekonomickou spolupráci, které se věnuje ovšem jen velmi povrchně a místo ní popisuje převážně energeticko-bezpečnostní situaci v ČLR, té je pak prostor určen i v následující podkapitole o energetické bezpečnosti, na kterou pak navazuje částí o obchodování se zbraněmi. Jako problematický se v této části práce jeví být hlavně fakt, že se autor nadále nevhodně věnuje především vývoji v samotné Číně a otázky spolupráce s africkými státy, jak slibuje samotný název kapitoly, jsou zde představeny nedostatečně a africké zájmy na spolupráci s ČLR jsou autorem prakticky opominuty. Tyto vztahy jsou následně dále stručně popsány na případových studiích Nigérie, Angoly a Zambie. V souvislosti s případovými studii nicméně autor v práci neuvádí, jaká byla kritéria výběru případů. Jako problematickou lze pak v této části práce shledat použitou literaturu, kdy autor v případě Nigérie vychází z poměrně zastaralých publikací z roku 2008.

V následující kapitole se autor snaží analyzovat dopady vztahů pro oba aktéry. Rozděluje zde africké státy do tří skupin, a to dle pozitivních nebo negativních dopadů této spolupráce, přičemž jako „vítězové“ jsou zde uváděny státy vyvážející nerostné suroviny. Jako „poražené“ pak ty, vyvážející textil či kávu a dovážející ropu. Takové rozdělení by v této části zasloužilo bližší odůvodnění, neboť je diskutabilní, že se v současnosti, při pádu cen ropy, cítí být ropní exportéři ve vztahu k ČLR jako vítězové. Hlavně pak jsou takové závěry v práci nepodloženy studii a daty. Závěrem jsou jen velice stručně shrnuty pozitivní a negativní aspekty čínského působení v Africe.

Byť se v práci vyskytuje jen málo gramatických chyb, je možné zaznamenat řadu jiných formálních nedostatků. Autor zde střídá používání „procent“ a „%“, nerozlišuje mezi pomlčkou a spojovníkem, v práci se také objevuje střídavé zaměňování desetinné tečky a čárky. Jako problematickou lze pak hodnotit i samotnou anotaci v angličtině, která je pro své gramatické nedostatky nesrozumitelná, což je poměrně překvapivé, a to vzhledem k tomu, že v práci autor čerpal informace z množství anglicky psaných zdrojů, tudíž se znalost jazyka předpokládá. Ostatně v práci použité cizojazyčné zdroje je možné hodnotit kladně pro jejich množství a hlavně relevantnost.

Navzdory tomu, že předkládaná práce vykazuje řadu obsahových i formálních nedostatků, tak ji oponentka **doporučuje k obhajobě.**